

عنوان مقاله:

مناسب سازی پارک های شهری برای افراد نابینا با رویکرد تقویت منظرحسی

محل انتشار:

اولین کنفرانس محیط زیست، عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

فاطمه کمالی - کارشناسی ارشد معماری منظر دانشگاه رسام البرز

خلاصه مقاله:

شهرهای ما دایره هایی از ازدحام و شلوغی اند و در این ازدحام متکثر، نابینایان همواره با دشواری های متعددی روبرو هستند. زندگی برای یک نابینا که مجبور است علاوه بر تحمل مشکلات زندگی روزمره شهری و مصائب ذاتی آن، تاریکی اجباری و همیشگی پیش رو را نیز تاب بیاورد، خلاصه ای از تنهایی ها است. این در حالی است که رشد و شکوفایی هر جامعه ای بستگی به چگونگی به کارگیری استعدادها و توانایی های موجود در آن جامعه دارد. یکی از راه حل های مطمئن در تحقق این رشد فراهم آوردن زمینه هایی جمعی را با ایجاد فرصت های برابر، فرا روی همه استعدادها قرار دهد. درمقیاس محیط های عمومی شهری پارک ها جزو مهم ترین فضاهای شهری و بستر تعاملت و زندگی اجتماعی مردم می باشند. درحالی که محیط اطراف با تمامی حواس درک می شود در اکثر طراحی های منظر و همچنین طراحی های انجام شده در پارک ها توجه طراح به حس بینایی غالب شده است. ولی در این میان که فرد نابینا از داشتن حس بینایی محروم است باید درصدد به کارگیری دیگر حواس و تقویت منظر حسی اقداماتی تحقق یابد. فرد نابینا می تواند با بهره گیری از حواس دیگر به سطوح بالایی از ادراک محیط دست یابد که در شکل گیری ارتباط وی با محیط بسیار تاثیر گذار است.

کلمات کلیدی:

مناسب سازی پارک شهری ، منظر حسی ، افراد نابینا، منظر حسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1025696>

